

Seminarska naloga;

William Henry
Fox Talbot

Angleški matematik Wiliam Henry Fox Talbot se je rodil 11. Februarja 1800. Šolal se je na Cambridge-u. V svojem življenju je veliko prispeval k razvoju fotografije, bil je zelo tekmovalen. Preminil je pri svojih 77 letih in sicer 17. Septembra 1877.

Ukvarjal se je z idejo, kako natisniti sliko na papir, kar so poskušali tudi drugi fotografi pred njim, vendar neuspešno. Najprej je uporabljal camero obscurum, kar pomeni »temna soba«. To je nekakšna škatla, ki je znotraj črna, na sprednji strani ima lino skozi katero prodirajo svetlobni žarki, na zadnji steni pa se pojavi narobe obrnjena slika. Ta postopek je bil zelo počasen in Talbot se je želet uveljaviti med fotografi in izumitelji, zato je začel patentirati nov način razvijanja slik. Vedel je, da so srebrove soli občutljive na svetlobo. Na podlagi tega je poskušal z različnimi razmerji soli in nitrata, nakar je ugotovil, da sol zavira postopek. S to metodo so mu uspeli negativni posnetki predmetov, prvi je bil negativ okna njegove sobe.

Z nadaljnimi posnetki se je pokazal Kraljevemu inštitutu, vendar slike niso obrodile sadov. To odkritje fotogenske risbe je bilo temelj sodobne fotografije, vendar Talbot s tem zaužil nobene slave, ker ga je zasenčil Daugerr s svojo dagerotipijo.

Talbot pa se ni predal in začel je novi postopek z galovo kislino, ki ga je poimenoval Kalotopija (lepota) to je patentiral 8. Februarja 1841. Talbot je svoje delo nadaljeval z dvema odkritjima drugih znanstvenikov.

Ker je poznal lastnosti obeh kemikalij ju je znal uporabiti v novem postopku, ki je pomenil velik korak v fotografiji. Pri tem je uporabil papir premazan s srebrovim nitratom in galovo kislino, ko se je slika pojavila jo je fiksiral s kalijevim bromidom. Postopek je trajal le 30 sekund in je bil enostaven, bil je vedno bolj enakovreden dagerotipiji. Zanj je porabil zelo veliko časa in denarja, gnala ga je želja, da bi bil boljši od Daguerreja.

Talbot je bil prepričan, da je edino pravilno, da mora vsakdo, ki želi uporabljati njegov patent plačati. Ko so mu plačali so dobili licenco za uporabo kalotipije. Ta pa je znašala 100 funtov za prvo leto, vsa nadaljna leta pa kar 150 funtov. Kalotopija je v Ameriki postala najuspešnejši postopek za portretiranje oseb v tistem času.

Skoraj vsak nov postopek je hitro utonil v pozabo, saj ga je vedno izpopolnil nov in boljši postopek, to se je zgodilo tudi s kalotipijo in dagerotipijo, ob odkritju ambrotipije. Tako je nadgradil patent tudi Archer, ki se ni zmenil za Talbotove nevšečnosti glede avtorskih pravic. Talbot ga je celo tožil, vendar je tožbo izgubil.

Tako je Archer nadaljeval pot v fotografijo, za osnovo pa je imel Talbotov patent, ki mu je pomagal, da mu ni bili treba vsega delati iz začetka.

Pri dagerotipiji in kalotipiji sta bila postopka za izdelavo slike na kovinski plošči, to pa je bilo drago. Upeljali so izdelavo slike na steklo, vendar so tudi s tem imeli težave, srebro se je že med razvijanjem luščilo s plošče. Archer pa je uporabil novo lepilo kolodij. Ugotovil je, da lahko premaže stekleno ploščo z raztopino kalijevega jodida in kolodija, potopi ploščo v srebrov nitrat in jo takoj osvetli, s tem pa je zmanjšal čas razvijanja na nekaj sekund.

